

[Krag.]

Kommunerne imellem, af de forskellige Udgifter og af de forskellige nye Indtægter, som skal fremskaffes, der vil blive Konsekvensen af Gennemførelsen af den almindelige Udligningslovgivning, og hvorledes det derefter vil komme til at stille sig ogsaa for de tre Kommuner, der her er Tale om, kan man ikke udtale sig om, før en nærmere Prøvelse af det almindelige Udligningsforslag har fundet Sted.

Med andre Ord, af denne ganske korte Oplysning fremgaar det, hvor nøje det Lovforslag, der her foreligger, hører sammen med det Lovforslag om den almindelige Udligning, som er sendt i Udvalg, og jeg gaar derfor ogsaa ud fra, at Rigsdagen vil faa Lejlighed til at overveje begge disse Spørgsmaal i Sammenhæng, og ud fra denne Forudsætning skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til fortsat Overvejelse i et Udvalg.

Christmas Møller: Man gaar sikkert ingen for nær, naar man siger, at den tidligere Kommunaldirektør for Frederiksberg, Hr. Westergaard, har haft en ganske afgørende Indflydelse paa det Lovforslag angaaende Københavns og Frederiksbergs Forhold, der her er til Behandling som Del i den storkøbenhavnske Udligning, idet Frederiksbergs tidligere Kommunaldirektør, kendende Frederiksbergs Forhold særdeles godt, havende politiske Anskuelser og økonomiske Anskuelser — sagt uden enhver Form for Ironi — i nær Tilknytning til den højtærede Minister, boende i Gentofte, vel næsten, kan jeg sige, er et levendegjort Udtryk for det Lovforslag, vi her behandler. Da han altsaa er en af dem, der har haft en meget væsentlig Indflydelse paa det foreliggende Lovforslag, er det maaske ikke urimeligt, at jeg beder om den højtærede Førmands Tilladelse til at indlede de Bemærkninger, jeg har at fremsætte, med et ganske kort Citat af en Artikel af tidligere Kommunaldirektør Westergaard. Han skrev den 24. Februar 1936 i „Politiken“ følgende:

„Gennem Kommissionens paalidelige Arbejde blev fundet en retfærdig og harmonisk Ordning, og nu,“

— det er altsaa Lovforslaget —

„se hvilken Skifting — ved Guds Førelse, som han sagde, der grosse Kaiser.

Blot et Par Smaabevægelser, som kun de Indviede forstaaar, og der sker en fuldstændig ubegribelig Forvandling af Billedet for de undrende Tilskuere. Vørsaa-artig, meine Herren, nur Behändigkeit, keine Hexerei!“

Jeg tror, man har Lov til at begynde de Bemærkninger, man har at fremsætte, med dette Citat, for jeg vilde i hvert Fald komme til kort — det vil jeg særdeles gerne indrømme, paa samme Maade som det ærede Medlem Hr. Krag gjorde det —, hvis jeg i alle Enkeltheder og selv i store Træk skulde redegøre for de to Kommissionsbetænkninger.

Kommunaldirektør Westergaard siger, som den gode Partifælle, han er, ogsaa til den højtærede Indenrigsminister, at han bebrejder ikke Ministeren noget. Forslaget er saa indviklet, at det kræver mere Arbejde for at trænge ud til alle dets Ydergrænser, end en Minister kan afse af personligt Arbejde. Man vil altsaa se, at en af dem, der har haft ganske særlig meget med Forslaget at gøre, med hele Kommissionsarbejdet, som for København-Frederiksbergs Vedkommende har været i 5 Aar, giver Udtryk for, at Spørgsmaalet er saa indviklet, at man blot ved at rette paa et Par enkelte Bestemmelser kan komme den retfærdige og harmoniske Opbygning, som han har været med til at udarbejde, til Livs.

Det er derfor ikke underligt, at jeg paa mit Partis Vegne maa begynde med at sige, at selv om dette Forslag stod isoleret, hvad det jo ikke gør, idet Indenrigsministeren udtrykkeligt Spalte 2957 har givet Udtryk for, at der er „et indre Sammenspil mellem det Forslag, jeg her forelægger om Udligning mellem København, Frederiksberg og Gentofte, og det Forslag, jeg før forelagde om Landsudligningen“, er det nødvendigt, at Rigsdagen paa en ganske anden Maade, end det kan ske ved en kortvarig Udvalgsbehandling, faar en Gennemdrøftelse og Gennemarbejdning af hele denne Sag. Paa samme Maade, som mit Parti, da den almindelige Udligning var til Behandling, gav Udtryk for, at det vilde være naturligt og rimeligt, at hele Udligningsproblemet blev drøftet i et Udvalg eller en Kommission, vil vi paa Grund af den Samhørighed, der er mellem de to Spørgsmaal: den almindelige Landsudlig-